

Nařízení Rady (ES) č. 1206/2001

ze dne 28. května 2001

o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 61 písm. c) a čl. 67 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na podnět Spolkové republiky Německo [1],

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu [2],

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru [3],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská unie si vytkla za cíl zachovávat a rozvíjet Evropskou unii jako prostor svobody, bezpečnosti a práva, ve kterém je zaručen volný pohyb osob. Pro postupné vytváření této oblasti musí Společenství přijmout mimo jiné i opatření týkající se soudní spolupráce v občanských věcech, která jsou nezbytná pro řádné fungování vnitřního trhu.

(2) Pro účely řádného fungování vnitřního trhu je třeba zdokonalit, a zejména zjednodušit a urychlit spolupráci soudů při dokazování.

(3) Evropská rada na svém zasedání v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999 připomněla, že je třeba vypracovat nové procesní právní předpisy v přeshraničních případech, zejména pokud jde o dokazování.

(4) Tato oblast spadá do působnosti článku 65 Smlouvy.

(5) Cílů navrhovaného kroku, zejména zlepšení spolupráce soudů při dokazování v občanských nebo obchodních věcech, nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni jednotlivých členských států, ale pouze v rámci celého Společenství. Společenství může přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity ve smyslu článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality ve smyslu výše uvedeného článku nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(6) K dnešnímu dni neexistuje žádný závazný právní akt platný ve všech členských státech, který by upravoval dokazování. Haagská úmluva ze dne 18. března 1970 o provádění důkazů v cizině ve věcech občanských nebo obchodních platí pouze mezi 11 členskými státy Evropské unie.

(7) Pro rozhodnutí v občanských nebo obchodních věcech projednávaných před soudem v členském státě je často nezbytné získat důkazy v jiném členském státě, proto se činnost Společenství nemůže omezit pouze na oblast předávání soudních a mimosoudních písemností v občanských nebo obchodních věcech, které spadá do působnosti nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 ze dne 29. května 2000 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech [4]. Je proto nezbytné nadále zlepšovat spolupráci soudů členských států v oblasti dokazování.

(8) Účinnost soudních řízení v občanských nebo obchodních věcech vyžaduje, aby se předávání a zpracovávání žádostí o dokazování mezi soudy členských států uskutečňovalo přímo a co nejrychleji.

(9) Rychlost předávání žádostí o dokazování vyžaduje použití všech vhodných prostředků za současného dodržení určitých podmínek týkajících se čitelnosti a spolehlivosti dodaného dokladu. Za účelem zajištění co nejvyšší srozumitelnosti a právní

určitosti musí být žádosti o dokazování podávány na formuláři, který se vyplňuje v jazyce členského státu dožádaného soudu nebo v jiném jazyce, který tento stát může přijmout. Ze stejného důvodu by i pro jiný styk mezi příslušnými soudy měly být co nejvíce používány formuláře.

(10) Žádost o dokazování by měla být vyřízena bez prodlení. Není-li možné, aby byla žádost vyřízena do 90 dnů od přijetí dožádaným soudem, měl by tento soud vyrozumět dožadující soud a uvést důvody, které brání urychlenému vyřízení.

(11) K zajištění účinnosti tohoto nařízení by se možnost odmítnout vyřídit žádost o dokazování měla omezit jen na přísně omezené výjimečné situace.

(12) Dožádaný soud by měl vyřídit žádost v souladu s právními předpisy svého členského státu.

(13) Strany a popřípadě jejich zástupci by měli mít možnost být přítomni provádění dokazování, stanoví-li to právo členského státu dožadujícího soudu, aby bylo postupováno srovnatelným způsobem, jako kdyby dokazování bylo prováděno v členském státě dožadujícího soudu. Měli by rovněž mít právo účastnit se provádění dokazování, aby při něm hráli aktivnější úlohu. Podmínky účasti by však měly být stanoveny dožádaným soudem v souladu s právem jeho členského státu.

(14) Představitelé dožadujícího soudu by měli mít možnost být přítomni při dokazování, je-li to slučitelné s právem členského státu dožadujícího soudu, aby měli lepší možnost hodnotit důkazy. Měli by rovněž mít právo požádat za podmínek stanovených dožádaným soudem v souladu s právem jeho členského státu o účast při provádění dokazování, aby při něm mohli sehrát aktivnější úlohu.

(15) K usnadnění dokazování by mělo být možné, aby soud kteréhokoliv členského státu v souladu s právem svého členského státu mohl dokazovat přímo v jiném členském státě, pokud to tento stát povolí, za podmínek stanovených ústředním orgánem nebo příslušným orgánem dožádaného členského státu.

(16) Vyřízení žádosti podle článku 10 by nemělo dát vzniknout nároku na jakoukoliv úhradu poplatků nebo nákladů. Pokud však dožádaný soud požádá o úhradu, pak by tento soud neměl nést poplatky za odborníky a tlumočníky, ani náklady vzniklé použitím čl. 10 odst. 3 a 4. V tom případě by měl dožadující soud přijmout nezbytná opatření, aby provedl úhradu bez prodlení. Je-li požadován znalecký posudek, může dožádaný soud před vyřízením žádosti požádat dožadující soud o odpovídající záruku nebo zálohu na nezbytné náklady.

(17) Toto nařízení by mělo mít ve své oblasti působnosti přednost před ustanoveními obsaženými v mezinárodních smlouvách uzavřených členskými státy. Členské státy by měly mít možnost uzavírat dohody nebo ujednání, které by umožnily další zdokonalení spolupráce při dokazování.

(18) Údaje předávané podle tohoto nařízení by měly být chráněny. Jelikož se použije směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů [5] a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/66/ES ze dne 15. prosince 1997 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví telekomunikací [6], nejsou zvláštní ustanovení o ochraně údajů v tomto nařízení nezbytná.

(19) Opatření nezbytná pro provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi [7].

(20) Pro řádné fungování tohoto nařízení je třeba, aby Komise prověřila jeho uplatňování a popřípadě navrhla jeho změny.

(21) V souladu s článkem 3 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství, oznámily své Spojené království a Irsko své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení.

(22) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA 1

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na občanské nebo obchodní věci, pokud soud členského státu v souladu s právními předpisy tohoto státu žádá

a) příslušný soud jiného členského státu o provedení dokazování, nebo

b) aby směl provést dokazování přímo v jiném členském státě.

2. Žádost nesmí být podána za účelem dokazování, které není určeno pro zahájené nebo zamýšlené soudní řízení.

3. Pro účely tohoto nařízení se "členským státem" rozumějí členské státy s výjimkou Dánska.

Článek 2

Přímé předávání mezi soudy

1. Žádosti o dokazování podle čl. 1 odst. 1 písm. a) (dále jen "žádosti") předává soud, u kterého bylo řízení zahájeno nebo se jeho zahájení zamýšlí (dále jen "dožadující soud"), přímo příslušnému soudu jiného členského státu (dále jen "dožádaný soud").

2. Každý členský stát vypracuje seznam soudů příslušných k dokazování podle tohoto nařízení. V seznamu musí být rovněž uvedena místní a popřípadě zvláštní věcná příslušnost těchto soudů.

Článek 3

Ústřední orgán

1. Každý členský stát určí ústřední orgán pověřený

a) předáváním informací soudům;

b) hledáním řešení veškerých obtíží, které mohou vzniknout v souvislosti se žádostmi;

c) ve výjimečných případech předáváním žádosti příslušnému soudu na žádost dožadujícího soudu.

2. Federativní státy, státy, ve kterých se používá více právních systémů, nebo státy s autonomními územními celky mohou určit více než jeden ústřední orgán.

3. Každý členský stát rovněž určí ústřední orgán uvedený v odstavci 1 nebo jeden nebo více příslušných orgánů příslušných k přijímání rozhodnutí o žádostech podle článku 17.

KAPITOLA II

PŘEDÁVÁNÍ A VYŘIZOVÁNÍ ŽÁDOSTÍ

Oddíl 1

Předávání žádosti

Článek 4

Forma a obsah žádosti

1. Žádosti se podávají na formuláři A, popřípadě formuláři I uvedených v příloze. Obsahují tyto údaje:

- a) dožadující a popřípadě dožádaný soud;
- b) jména a adresy stran a popřípadě jejich zástupců;
- c) povahu a předmět případu a krátké shrnutí skutečností;
- d) popis dokazování, jež má být provedeno;
- e) pokud je žádáno o výslech osoby,
 - jména a adresy jedné nebo více osob, které mají být vyslechnuty,
 - otázky, jež mají být položeny vyslychané osobě nebo osobám, nebo skutečnosti, ohledně kterých mají být vyslechnuty,
 - popřípadě odkaz na právo odepřít výpověď podle právních předpisů členského státu dožadujícího soudu,
 - případná žádost, aby byl výslech proveden pod přísahou nebo místopřísežným prohlášením nahrazujícím přísahu, a případná zvláštní forma, která má být použita,
 - popřípadě veškeré další údaje, které dožadující soud považuje za nezbytné;
- f) pokud se žádá o jinou formu dokazování, listiny nebo jiné předměty, které mají být ohledány;
- g) popřípadě žádost podle čl. 10 odst. 3 a 4 a článků 11 a 12 a informace nezbytné pro jejich použití.

2. Žádost a veškeré listiny přiložené k žádosti nepodléhají ověřování ani jiným obdobným formálním náležitostem.

3. K listinám, které dožadující soud považuje pro vyřízení žádosti za nezbytné, musí být přiložen překlad do jazyka, ve kterém je napsána žádost.

Článek 5

Jazyky

Žádost a sdělení podle tohoto nařízení se vypracovávají v úředním jazyce členského státu dožádaného soudu, nebo existuje-li v tomto členském státě více úředních jazyků, v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků místa, kde má být provedeno požadované dokazování, nebo v jiném jazyce, které dožádaný členský stát za jazyk, který může přijmout. Každý členský stát určí úřední jazyk nebo jazyky orgánů Evropského společenství jiné než své vlastní, které mohou být použity pro vyplňování formulářů.

Článek 6

Předávání žádostí a ostatních sdělení

Žádosti a sdělení podle tohoto nařízení se předávají nejrychlejšími možnými prostředky, které dožádaný členský stát připouští. Předání lze uskutečnit jakýmkoliv vhodnými

prostředky, pokud přijatý dokument přesně odráží obsah zasílané listiny a pokud jsou všechny údaje čitelné.

Oddíl 2

Přijetí žádosti

Článek 7

Přijetí žádosti

1. Do sedmi dnů od přijetí žádosti zašle příslušný dožádaný soud dožadujícímu soudu potvrzení přijetí na formuláři B uvedeném v příloze. Pokud žádost nevyhovuje podmínkám stanoveným v člancích 5 a 6, učiní o tom dožádaný soud v potvrzení přijetí poznámku.

2. Pokud soud, kterému byla zaslána žádost podaná na formuláři A uvedeném v příloze, která splňuje podmínky stanovené v článku 5, není příslušný, postoupí žádost příslušnému soudu svého členského státu na formuláři A uvedeném v příloze a uvědomí o tom dožadující soud.

Článek 8

Neúplná žádost

1. Pokud žádost nelze vyřídit, protože neobsahuje všechny nezbytné údaje podle článku 4, uvědomí o tom dožádaný soud na formuláři C uvedeném v příloze bez prodlení a nejpozději do 30 dnů od přijetí žádosti dožadující soud a požádá o doplnění chybějících údajů, které musí určit co nejpřesněji.

2. Pokud žádost nelze vyřídit, protože je podle čl. 18 odst. 3 požadována záruka nebo záloha, uvědomí o tom dožádaný soud na formuláři C uvedeném v příloze bez prodlení a nejpozději do 30 dnů od přijetí žádosti dožadující soud a sdělí mu, jak má být záruka nebo záloha složena. Dožádaný soud bez prodlení a nejpozději do deseti dnů od přijetí záruky nebo zálohy potvrdí na formuláři D přijetí záruky nebo zálohy.

Článek 9

Doplnění žádosti

1. Pokud dožádaný soud v potvrzení přijetí žádosti podle čl. 7 odst. 1 učiní poznámku, že žádost nesplňuje podmínky stanovené v člancích 5 a 6 nebo uvědomil dožadující soud podle článku 8, že žádost nelze vyřídit, protože neobsahuje všechny údaje podle článku 4, počíná lhůta podle článku 10 běžet od okamžiku, kdy dožádaný soud obdrží řádně doplněnou žádost.

2. Pokud dožádaný soud požádá o záruku nebo zálohu podle čl. 18 odst. 3, počíná tato lhůta běžet od okamžiku, kdy je záruka nebo záloha složena.

Oddíl 3

Dokazování dožádaným soudem

Článek 10

Obecná ustanovení o vyřizování žádosti

1. Dožádaný soud vyřídí žádost bez prodlení a nejpozději do 90 dnů od přijetí žádosti.

2. Dožádaný soud vyřídí žádost v souladu s právními předpisy svého členského státu.

3. Dožadující soud může na formuláři A uvedeném v příloze požádat, aby byla žádost vyřízena zvláštním postupem podle právních předpisů jeho členského státu. Dožádaný soud splní tento požadavek, pokud není tento postup neslučitelný s právem jeho členského státu nebo pokud tomu nebrání závažné praktické překážky. Pokud dožádaný soud nevyhoví žádosti z jednoho z uvedených důvodů, uvědomí o tom dožadující soud na formuláři E uvedeném v příloze.

4. Dožadující soud může požádat dožádaný soud, aby při provádění dokazování použil komunikační technologie, zejména možnosti videokonference a telefonní konference.

Dožádaný soud vyhoví této žádosti, pokud to není neslučitelné s právem jeho členského státu nebo pokud tomu nebrání závažné praktické překážky.

Pokud dožádaný soud nevyhoví žádosti jednoho z uvedených důvodů, uvědomí o tom dožadující soud na formuláři E uvedeném v příloze.

Nemají-li dožádaný nebo dožadující soud přístup k výše uvedeným technickým prostředkům, mohou jim být tyto prostředky po vzájemné dohodě poskytnuty.

Článek 11

Dokazování za přítomnosti a účasti stran

1. Stanoví-li tak právo členského státu dožadujícího soudu, mají strany a popřípadě jejich zástupci právo být přítomni při dokazování prováděném dožádaným soudem.

2. Dožadující soud sdělí dožádanému soudu ve své žádosti na formuláři A uvedeném v příloze, že strany a popřípadě jejich zástupci budou přítomni, popřípadě že je jejich účast požadována. Tuto informaci lze rovněž sdělit v kterékoli jiné vhodné době.

3. Pokud je požadována účast stran a popřípadě jejich zástupců při dokazování, stanoví dožádaný soud v souladu s článkem 10 podmínky této účasti.

4. Dožádaný soud uvědomí na formuláři F uvedeném v příloze stranám a popřípadě jejich zástupcům o času a místě dokazování a popřípadě o podmínkách, za kterých se mohou účastnit.

5. Odstavci 1 až 4 není dotčena možnost dožádaného soudu požádat strany a popřípadě jejich zástupce, aby byly přítomny nebo se účastnily dokazování, stanoví-li tuto možnost právo jeho členského státu.

Článek 12

Dokazování za přítomnosti a účasti zástupců dožadujícího soudu

1. Je-li to slučitelné s právem členského státu dožadujícího soudu, mají zástupci dožadujícího soudu právo být přítomni při dokazování prováděném dožadujícím soudem.

2. Pro účely tohoto článku se "zástupcem" rozumějí soudní úředníci určení dožadujícím soudem podle práva jeho členského státu. Dožadující soud může rovněž určit podle práva svého členského státu jinou osobu, například znalce.

3. Dožadující soud oznámí ve své žádosti na formuláři A uvedeném v příloze dožádanému soudu, že budou přítomni jeho zástupci, popřípadě že je požadována jejich účast. Tuto informaci lze rovněž sdělit v kterékoli jiné vhodné době.

4. Pokud je požadována účast zástupců dožadujícího soudu při dokazování, stanoví dožádaný soud v souladu s článkem 10 podmínky této účasti.

5. Dožádaný soud uvědomí na formuláři F uvedeném v příloze dožadující soud o čase a místě dokazování a popřípadě o podmínkách, za kterých se mohou účastnit jeho zástupci.

Článek 13

Donucovací opatření

Je-li to nezbytné, použije dožádaný soud při vyřizování žádosti přiměřená donucovací opatření v případech a v rozsahu stanoveném právem jeho členského státu pro vyřizování žádostí podaných za stejným účelem jeho vnitrostátními orgány nebo některou ze zúčastněných stran.

Článek 14

Odmítnutí žádosti

1. Žádosti o výslech osoby nebude vyhověno, pokud se dotyčná osoba odvolává na své právo odepřít výpověď nebo na zákaz výpovědi

- a) podle práva členského státu dožádaného soudu, nebo
- b) podle práva členského státu dožadujícího soudu, a takové právo je uvedeno v žádosti, nebo případně na žádost dožádaného soudu bylo potvrzeno dožadujícím soudem.

2. Kromě důvodů uvedených v odstavci 1 může být vyhovění žádosti odmítnuto pouze tehdy, pokud

- a) žádost nespadá do působnosti tohoto nařízení ve smyslu článku 1, nebo
- b) k vyřízení žádosti podle právních předpisů členského státu dožádaného soudu nejsou příslušné orgány moci soudní, nebo
- c) dožadující soud nevyhoví žádosti dožádaného soudu o doplnění žádosti podle článku 8 do 30 dnů ode dne, kdy o to dožádaný soud požádá, nebo
- d) záruka nebo záloha, o kterou je požádáno v souladu s čl. 18 odst. 3, není složena do 60 dnů ode dne, kdy o tuto záruku nebo zálohu dožádaný soud požádá.

3. Vyhovění žádosti nesmí být odmítnuto dožádaným soudem výhradně z důvodu, že podle práva jeho členského státu má soud tohoto členského státu výhradní věcnou příslušnost, pokud jde o předmět sporu, nebo o to, že právo daného členského státu nepřipouští v této věci žalobu.

4. Pokud je vyřízení žádosti odmítnuto z jednoho z důvodů uvedených v odstavci 2, dožádaný soud o tom na formuláři H uvedeném v příloze uvědomí dožadující soud do 60 dnů ode dne přijetí žádosti dožádaným soudem.

Článek 15

Oznámení prodlení

Pokud dožádaný soud není schopen vyřídit žádost do 90 dnů od přijetí, uvědomí o tom na formuláři G uvedeném v příloze dožadující soud. Zároveň uvede důvody prodlení a rovněž odhadovanou dobu potřebnou k vyřízení žádosti.

Článek 16

Postup po vyřízení žádosti

Dožádaný soud zašle bez prodlení dožadujícímu soudu listiny, kterými dožadující soud žádal o vyřízení žádosti, popřípadě vrátí doklady, které obdržel od dožadujícího soudu. K

těmto dokladům se na formuláři H uvedeném v příloze uvede potvrzení o vyřízení žádosti.

Oddíl 4

Přímé dokazování dožadujícím soudem

Článek 17

1. Pokud si soud přeje provést dokazování provedeno přímo v jiném členském státě, podá na formuláři I uvedeném v příloze žádost ústřednímu orgánu nebo příslušnému orgánu daného státu uvedenému v čl. 3 odst. 3.

2. Přímé dokazování může být provedeno pouze tehdy, pokud ho lze provést dobrovolně bez použití donucovacích opatření.

Pokud přímé dokazování spočívá ve výslechu osoby, oznámí dožadující soud této osobě, že se výslech uskutečňuje na základě dobrovolnosti.

3. Dokazování provádí soudní úředník nebo jiná osoba, například znalec, která je určena v souladu s právem členského státu dožadujícího soudu.

4. Do 30 dnů od obdržení žádosti ústřední orgán nebo příslušný orgán dožádaného členského státu uvědomí na formuláři J dožadující soud, zda se žádosti vyhová, popřípadě za jakých podmínek má být podle práva jeho členského státu takové dokazování uskutečněno.

Ústřední orgán nebo příslušný orgán mohou zejména uložit soudu svého členského státu, aby se zúčastnil dokazování, aby bylo zajištěno správné použití tohoto článku a podmínek, které byly stanoveny.

Ústřední orgán nebo příslušný orgán podpoří použití komunikačních technologií, například videokonference nebo telefonní konference.

5. Ústřední orgán nebo příslušný orgán mohou odmítnout přímé dokazování pouze tehdy, pokud

- a) žádost nespadá do působnosti tohoto nařízení ve smyslu článku 1;
- b) žádost neobsahuje veškeré nezbytné údaje podle článku 4, nebo
- c) požadované přímé dokazování odporuje základním právním zásadám jeho členského státu.

6. Dožadující soud vyřídí žádost v souladu s právem svého členského státu, aniž jsou dotčeny podmínky stanovené v odstavci 4.

Oddíl 5

Náklady

Článek 18

1. Za vyřízení žádosti podle článku 10 nelze požadovat náhradu poplatků nebo nákladů.

2. Pokud si to však dožádaný soud přeje, dožadující soud musí bez prodlení uhradit

- odměny pro znalce a tlumočníky a
- náklady vzniklé použitím čl. 10 odst. 3 a 4.

Povinnost stran uhradit tyto poplatky nebo náklady se řídí právem členského státu dožadujícího soudu.

3. Je-li zapotřebí znalecký posudek, může dožádaný soud před vyřízením žádosti požádat dožadující soud o přiměřenou záruku nebo zálohu na očekávané náklady. V ostatních případech nesmí být záruka nebo záloha podmínkou vyřízení žádosti.

Záruku nebo zálohu složí strany, pokud to stanoví právo členského státu dožadujícího soudu.

KAPITOLA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 19

Prováděcí pravidla

1. Komise vypracuje a pravidelně aktualizuje příručku, též v elektronické podobě, obsahující údaje poskytnuté členskými státy podle článku 22 a platné dohody nebo ujednání podle článku 21.

2. Aktualizace nebo technické úpravy jednotných formulářů uvedených v příloze provádí Komise. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 20 odst. 2. *Článek 20*

1. Komisi je nápomocen výbor.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 21

Vztah ke stávajícím a budoucím dohodám nebo ujednáním mezi členskými státy

1. Toto nařízení má v oblasti své působnosti přednost před jinými ustanoveními obsaženými v dvoustranných nebo mnohostranných dohodách nebo ujednáních uzavřených členskými státy, a zejména před Haagskou úmluvou ze dne 1. března 1954 o civilním řízení a Haagskou úmluvou ze dne 18. března 1970 o provádění důkazů v cizině ve věcech občanských nebo obchodních, ve vztazích mezi členskými státy, které jsou jejich stranami.

2. Toto nařízení nebrání dvěma nebo více členskými státy zachovávat v platnosti nebo uzavírat dohody nebo ujednání, které by více usnadňovaly dokazování, pokud jsou slučitelné s tímto nařízením.

3. Členské státy předají Komisi

a) do 1. července 2003 kopii dohod nebo ujednání uvedených v odstavci 2, které zůstávají mezi členskými státy v platnosti;

b) kopii dohod nebo ujednání uvedených v odstavci 2, které byly uzavřeny mezi členskými státy, a rovněž návrhy takových dohod nebo ujednání, které zamýšlejí přijmout, a

c) veškerá vypovězení nebo změny těchto ujednání nebo dohod.

Článek 22

Sdělení

Do 1. července 2003 sdělí každý členský stát Komisi

- a) seznam podle čl. 2 odst. 2 s uvedením místní a popřípadě zvláštní věcné příslušnosti soudů;
- b) názvy a adresy ústředních orgánů a příslušných orgánů podle článku 3 s uvedením jejich místní příslušnosti;
- c) technické prostředky pro příjem žádostí, které mají soudy uvedené v seznamu podle čl. 2 odst. 2 k dispozici;
- d) jazyky přípustné pro podávání žádostí podle článku 5.

Členské státy uvědomí Komisi o veškerých následných změnách těchto údajů.

Článek 23

Přezkoumání

Nejpozději do 1. ledna 2007 a poté každých pět let Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě a Hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování tohoto nařízení, přičemž bude věnovat zvláštní pozornost praktickému používání čl. 3 odst. 1 písm. c) a odst. 3 a článků 17 a 18.

Článek 24

Vstup v platnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. července 2001.
2. Toto nařízení je použitelné ode dne 1. ledna 2004 s výjimkou článků 19, 21 a 22, které jsou použitelné ode dne 1. července 2001.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

V Bruselu dne 28. května 2001.

Za Radu

předseda

T. Bodström

[1] Úř. věst. C 314, 3.11.2000, s. 2.

[2] Stanovisko ze dne 14. března 2001 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

[3] Stanovisko ze dne 28. února 2001 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

[4] Úř. věst. L 160, 30.6.2000, s. 37.

[5] Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

[6] Úř. věst. L 24, 30.1.1998, s. 1.

[7] Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.
